

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre sepm
mană: Dumine'a și Joia. — Prenume-
ratinnea se face in Sabiu la expeditură
foie pre afara la c. r. poste cu bani
gat'ă prin scrisori francate, adresate către
expeditură. Pretul prenumeratinnei pen-
tru Sabiu este pre ann 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de ann 3 fl. 50. Pen-

Nr. 86 ANULU XXI.

Sabiu, in 26 Octomvre (6 Nov.) 1873.

tru celelalte parti ale Transilvaniei pentru
provinciele din Monachia pre unu ann 8 fl.
iéra pre o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru
princ. si tieri strene pre unu $12 \frac{1}{2}$ ann 6 fl.
Inserate se plătesc pentru întâia
óră cu 7 cr. si rul, pentru a doua óra cu
5 $\frac{1}{2}$ cr. si pentru a treia repetire cu 3 $\frac{1}{2}$
cr. v. a.

Preainaltă diploma

de datulu 17 Sept. 1873 Nr. 26,527 prin carea e
intarita alegerea episcopului diecesei aradane
Procopiu Ivacovicu de Archiepiscopu și
Metropolitul greco-oriental român.

Noi Franciscu Iosifu intâiulu,

cu ajutoriulu gratiei lui Dumnedieu Imperatoru
alui Austriei; Rege apostolicu alui Ungariei, Boemiei,
Dalmatiei, Croatiei, Slavoniei, Galitiei și
alui Lodomeriei, s. a.; Archiduce alui Austriei;
Mare-duce alui Cracoviei; Duce alui Lotaringiei,
Salisburgului, Stiriei, Carintiei, Carnioliei și alui
Bucovinei, alui Silesiei de susu și de josu;
Mare principe alui Transilvaniei; Marchionu alui
Moraviei; Comite alui Habsburgului și alui Ti-
rolului, s. a.

Comendamă memoriei notificandu cu acé-
stă tuturor cárora se cuvinte: ca după mór-
tea preavenerabilului in Christosu parinte Andrei
odinióra Baronu Siagun'a, Archiepiscopului și Metropolitului tuturor fidelilor
noștri greco-orientali de limbă română de pre-
intregul teritoriu alui tierei noștre Ungaria, ca
valerului crucei mari alui ordinului nostru Leopoldinu,
și de clasă prima alui ordinului Nostru
de corona de feru; consiliariului Nostru intimu
in celea secrete, a fidelului Nostru sinceru iubitu,
intemplata la 28 Iunie alu anului curinte,
convocandu-se prin Noi in sensulu articulului de lege IX din anulu 1868 și alui ordina-
tionei Noștre regesci emanate pre basă ace-
stui sub 28 Maiu 1869 congresulu nationalu
bisericescu greco-oriental român spre alege-
rea Metropolitului, — după ce reprezentantii
adunati in acelu congresu pre venerabilul P.
Procopiu Ivacovicu, pâna acum episcopu aradanu,
iubitulu fidelu alui Nostru, cu
majoritatea absoluta a voturilor l-au alesu in
loculu defunctului de adeveratu și legalu Ar-
chiepiscopu și Metropolitul greco-
oriental român, — aceiași repre-
sensi Ni-au venit cu acea umilita rugaminte:
că aprobandu acésta alegere, preagratisosu se o
intarim:

Dupa animă și gratia Nôstra parintescă
induplecandu-ne voiosu la acésta rogare a con-
gresului nationalu bisericescu greco-oriental român,
— pre basă alegerei legali a numitului
Procopiu Ivacovicu intempinata de
aplicidarea Nôstra, și luându in grădina
considerație nu numai vieti lui nepetata, cura-
tienă exemplara a moralei lui, distinsele me-
rite, ce și le-a castigatu și pâna acum, nu
altcum laudabilă implinire cu zelul neadormitul a
detorintelor sele prin servitie fidele și ener-
gice prestate și sub tempulu episcopatului seu,
pre lângă acestea autoritatea și precelentia lui
cunoscuta credinciosilor sei și celoru dimpre-
giurulu densului, asemenea virtutile preclare și
multele proprietăți sufletesci și eleganție ale lui
cuvenite unui astfelui de archiereu: ci con-
siderându totodata și sciințele lui eminente, desti-
tutea lui in conducerea trebilor, modalitatea
preaintuitiva in pertractarea afacerilor concre-

diute lui, nu altintreia fidelitatea comprobata
totu-déună către Noi și către preainaltă Nôstra
Casa, precum și către tiéră Nôstra Ungari-
a, către constituionea și legile acelei; in
fine considerandu juramentul depusu in ma-
nile Nôstre in modulu celu mai rigorosu și mai
solenelu despre acésta fidelitate, ce va se o
pastreze pentru totu-déună: Noi cu scire se-
cura, cu dejudecare matura și cu o binerecun-
getare a susțelui, din plenitudinea potestatei
Nôstre și in puterea dreptului Nostru preainaltu,
pre densulu l'amur intarită preagratisosu și l'amur
aprobatu in atiusă demnitate de Metro-
politul-Archiepiscopu, precum cu acé-
stă lu intarim și aprobam de Archiepiscopu
greco-oriental alui Transilvaniei și Metropolitul
alui românilor greco-orientali de pre totu teri-
toriulu tierei Nôstre Ungari-
a, anume din epar-
chiele greco-orientale a Transilvaniei, Aradului
și a Caransebesului.

Lu imputernicimu dura cu acésta pre den-
sulu, se implineșca tôle funcțiunile archiepisco-
pesci și metropolitane ale bisericsei sele, și pana
cându — precum asteptâmu dela densulu cu
tota increderea — va remané in fidelitatea in-
detorata către Noi și către preainaltă Nôstra
Casa, precum și către tiéră Nôstra Ungari-
a, către constituionea și legile acelei; pâna atunci
liberu și in pace sa se folosesc fără nici o pe-
deca ori contradicere in intrég'a sea archidia-
cesa, respective in provinci'a sea metropolitana
de tôle usuantele, drepturile, beneficiele și pre-
rogativele, ce-i competu lui că alătrui-
a, și acele sa le intrebuinteze și folosescă.

Iutru a cárora mai mare credientu amu
estradați literale acestea provediute cu propriu
Nôstra subscriere și cu sigilu mai mare pen-
dinte, prin mânilor sinceru iubitului fidelu alui
Nostru, spectabilului și magnificului Augustinu
Trefort, ministrului Nostru ungariu de culte și
instrucțiune publica, in Urbea Nôstra Vien'a, la
siepte-spre-dieci a lunei Septembre, anulu Dom-
nului Un'a miia, optu sute siepte-dieci și trei,
iéra alu domnirei Nôstre alu două-dieci și
cincilea.

Franciscu Iosifu m. p.

(L. S.) Augustinu Trefort, m. p.

Nr. 202 AEM.

Escentența Vostra,

Présantite domnule Episcope și Administratoru pa-
triarchalul!

Dupa ce Majestatea Sea cesarea și apostolico-
regescă prin prenaltă rezoluție din 17 Septembre
a. c. s'a induratu preagratisosu a intarită alegerea mea,
că a Episcopului de pâna acum alui Aradului, de
Archiepiscopu și Metropolitul alui românilor greco-
orientali din Ungaria și Transilvania, — mi ieu
voia cu dragoste fratișca a face cunoscutu Es-
centenței Vostra: ca eu introdusu astadi prin congre-
sulu nationalu bisericescu de aici in scaunulu me-
tropolitanu, amu intratu numai decât in funcție
că Archiepiscopu alui Transilvaniei și Metropolitul
alui românilor greco-orientali din Ungaria și Tran-
silvania.

Petrinsu de acea dorintia, ca legaturile dra-
gostei fratișci și ale comonelor interese sa se
sustina cătu mai strenu intre ierarhiele noștre,

și in acesto modu biserica ortodoxa din Austro-
Ungaria sub scutul preagratisului nostru monarchu
sa prospereze, — mi ieu voia de a rugă totu-
data pre Escentența Vostra: ca intrarea mea in
funcțiunea de Archiepiscopu și Metropolitul sa bine-
voiti a notifică Présantitelor frati Episcopi susra-
gani ai sororei metropolii serbesci.

Care de altminter dragostei fratișci și săn-
tolor rogaciuni recomandatul, cu adenca cinstire sum
Alu Escentenței Vostra.

Sabiu, 16/28 Septembre 1873.

plecatu servu, frate in Christosu:
Procopiu Ivacovicu m. p.
Archiepiscopu și Metropolitul.

Nr. 594.

Escentența Vostra!

Prénaltă intarire a alegrei Escentenței Vostra
de Archiepiscopu și Metropolitul alui românilor or-
todoxi din Ungaria și Transilvania, m'a umpluto
pre mine, și potu dice liberu, și pre tota ierarhia
de dinoce de o bucuria mare; un'a: pentru ca
biserica româna asié curendu deveni in stare nor-
mală, iéra alta: pentru ca acésta alegere in Es-
centența Vostra a cadiu pre barbatulu, care si in
biserica serbescă prin meritele sele mari si-a lasatu
memoria nestersa, care ni dă garantia, ca corela-
tiunile spirituale ale bisericiei române cu cea ser-
bescă voru remané amicabile și neintrupte.

Gratulandu Escentenței Vostra din adencul
animei nouă demnitate inalta bisericescă, si cer-
sindu dela datatoriulu tuturor bunătătilor, că pre
Escentența Vostra încă la multi ani se ve tinea in-
vertute spirituala și corporala, că sa poteti portă
sarcin'a oea grea a demnității Escentenței Vostra
spre marirea lui Ddieu și spre folosulu sănsei bi-
serici și a poporului român și sa ve poteti con-
duce credinciosii la scopulu aretatul de Ddieu, —
nu potu intrelasă nici eu a-mi descoveri Escenten-
ța Vostra dorintă cordiala: ca dragostea fratișca și
concordia, care conditioñea progresulu și buna-
starea ambelor ierarhii, sa remâna nevatemate, și
că ambele conduse de semtiuri religiose și de in-
terește comună totu-déună sa se sprinăse impru-
matato.

Totu odata notificându Escentenței Vostra, că
inaltarea Escentenței Vostra la scaunulu metropolit-
anu o amu adus la cunoștința domnilor Epis-
copi, respective a venerabilielor consistořie ale me-
tropoliei de dinoce, — dragostei fratișci și săn-
tolor rogaciuni recomandatul, amu onore a remané
cu cea mai distinsa inalta venerație

Alu Escentenței Vostra

In Carlovită, la 8 Octobre 1873.

prea plecatu servu,

Nicanor m. p.

Episcopul Păratolul și Ad-
ministratorul patriarcatului
serbescu.

Publicandu aceste două acte de mal susu
schimbate intre capulu Metropoliei noștre și intre
Administratorul Metropoliei serbesci suntemu in
totu dreptulu de a presupune, că acésta cordiale
salutare a capetenelor ambelor ierarhie va fi
intempiatul de către creștinii nostri ortodoci de
ambă părți cu cea mai via placere.

Dupa cum amu intilești din isvoru demnă de
credintia Escentența Sea Présantitulu Archiepupu și
Metropolitul Procopiu Ivacovicu astadi s'a
intorsu dela Bud'a-Pest'a dela depunerea juramen-
tului că consiliariu intimu alui Majestății Sele la
Aradu, unde va petrece pâna după intregirea scau-
nului episcopal de acolo, pre carea o va conduce,
conformu § 99 din Statutul organicu.

Sabiiu 24. Octombrie.

De ceea ce ne lememu sa si intemplatu. In unu din diurnalele noastre, pre care nu-lu mai numim, abia dupa doua septamâni dela alegerea Metropolitului nostru, in persóna Escrivaniei Sele Présântului P. Procopiu, si se si ivira imputetur de acele, care au aierulu de ai clasificá procederea sea de ilegal. Si pentru ce? pentru ca inaltu acelasi in qualitatea sea de Metropolit in cunoscintieza diecesele sufragane despre suirea sea pre scaunulu metropolitan si caci intr'o siedintia consistoriala si ia din'a buna dela aceia, cu cari au petrecut dieci de ani, fiindule Archipastorii si in fine, caci in qualitatea sea de Metropolit conformu § 99 din statutulu organic voiesce sa conduca alegera de episcopu in eparchia vedavita a Aradului.

Cu atat'a inse nu e de ajunsu. Suntirea unui stindartu alu bataliunei a 12 de bonvedi, compuse mai esclusiv de romani, seversita pentru mai marea solemnitate de Escrivania Sea, o folosesce onorabil'a fóia, natiunale si libera le totu odata, spre a face din venerabile prelatu cea mai batjocorita figura. I ascrie slabiciunea de a fi fostu „furatul de ieu politici“, ca „sa le faca unu spectaculu“ de manifestaion politica. Va se dico, pre langa bataia de jocu de prelatulu bisericescu, serviciul divin este degradat la unu „spectaculu!“ De parte amu ajunsu, candu „propagatorulu moralei“, care eschiamá numai mai candu, ca moral'a a invinsu, vine si trage in noroiulu certelor si persone si acte sacre, fara de nici o ansa.

Lucrul inse are o parte si mai trista candu combinâmu acestu cu cele petrecute numai cu vr'o patru septamâni inainte. Deschida, cine va voi foile acelui diurnal si veda cu cată veementia aruncă batjocurile cele mai urite asupra acelora ce credea densulu ca mai aspira la scaunulu metropolitan; cu deosebire asupra unui a nimicu nu-i fostu pre de josu, tote infamiele le-a aroncatu asupra caracterului celu mai puru si mai firmu, numai ca sa-si satisfaca resbunarei sele si a catoru-va inepli sateliti ai sei. Si de alta parte, ca candu aru si fostu de lipsa sa faca totu dens'a, depingea, dupa cum de altintre s'a covenit si ceea ce nu o lama in nome de reu, insusirile candidatului seu, in aceiasi persóna, pre carea astazi nu se sfiese a o maltrata atatu de urtu in publicu.

Unde este aci consecint'a? Uuu barbatu cu trecutulu unui Archipastorii numai atatu sa fia fostu cunoscutu „geniului nationei române“, incat in patru septamâni sa se desamagescă intr'ensula?

Déca acea fóia n'are sfiala de persóna' Metropolitului, ca capu alesu de unu congresu si in taritu de monarchu, sa aiba celu putient pentru reputaionea sea, sa aiba pentru reputaionea majoritatiei congrésului, din carea representantele ei, dlu Babesiu, a facutu parte si sa nu o compromis, ca pre un'a, carea nu-si scie dă séma de luerările sele. Pentru ea trebuie sa scie, ca numai copiii, jocându-se, distrugu si risipescu fara socotintia ceea ce au zidit moi nainte.

Ni pare reu, ca noi cari sunu fostu contrari principiali si loiali, inse nu personali, in decursulu alegerei, in locu de a ne poté unu puterile intru a sprigint activitatea nou alesului capu bisericescu in intilelesulu legilor si asiediemintelor bisericesci ou fóia ce se geréza a si representantu majoritatea, sa ne vedem in pusitione de a pas contra „amicilor“ aceluiasi. Ni pare reu nu pentru alta, decat pentru ca nesocotint'a unora astfelii de ómeni merge asiá departe, incat nu mai cogeta nici la védia si autoritatea persónelor alese, nici la védia si autoritatea bisericiei. Legalu li este numai ce li place loro.

Si astfelii de ómeni au apoi cutezanti'a a se insinua de conduceitori si indreptatori ai poporului, ai bisericiei si chiaru si ai mai marilor ei!

In interesulu binelui comunu suntemu datori si de astadata, ca si la alte ocasiuni, a atrage atentia publicului nostru român asupra profetilor sei, sa vedia bine cui si deschidu urechile, pentru ca, precum vedem si din cele ce ne dedera ansa la aceste siruri, unii se conduc numai si numai de interesulu egoisticu alu ambitionei loro. Totu ce cade afara de periferia acestui interesu neierat si peccatosu nu poté ave nici o siguranta: ci co a fostu astazi bunu mané va sa sia reu.

Inse cu astfelii de ómeni, cu astfelii de doctrine unde vomu ajunge? In chaosu si priu chaosu? in dreptulu oumpoului, sia celu fisicu alu puterei, sia celu vulpescu alu satiariei si violeniei, prin ace-

st'a vomu ajunge in veltorea seu vertegiulu făradelegilor si prin aceste — la total'a perire!

Cine are urechi de auditu, audiu!

„P. N.“ scrie ca proiectul de legea electorale este gata, regimul inse dupa deschiderea dietei va mai cere si parerea unor'a dintre deputati cei mai de frunte si apoi 'lu va transpune dietei spre desbatere. Proiectul se dice ca este foarte voluminosu si se deosebesce in multe puncte esentiali de celu din diet'a trecuta. Unu punctu de capacitate si de esentiala deosebire este acel'a, ca tote diferențele ce se nasu din conscrierea alegatorilor si din alegeri se voru decide de tribunale; mai departe contine proiectul decisiuni detaiate despre pedepsirea abusurilor si corupciorilor cu ocazione alegerilor.

Din cele ce vedem in foile din Ungaria se pare ca in sinulu partidelor de pana acum este o schimbare. Asa in sinulu partidei lui Deák, asa si in sinulu celei opozitionale. Ludovicu Mocșar y recomanda in unu articulu intitulatu: „inca unu cuventu“ esirea in messe din clubulu centralul stângu si alipirea langa estrem'a stanga si pre basea principiilor comune si a unui programu comunu recomanda formarea unui stange compacte.

Temerea ca legaturile, prin cari s'a sustinutu relatiunea elementelor cari formedia majoritatea de pana acum a parlamentului ongaru, nu voru si mai multu suficienti pentru scopulu loru primitiv si nu voru mai poté corespunde destinationei loru — temerea, ca gruparea partidei de pana acum incepe a siova, trebuie ca e taro aprópe.

Acesta contemplatiune se mai poate intari prin caletori'a contelui Andrassy la Pest'a cu unu raditare. Nu e de lipsa ca sa sia cine-va in Bud'a-Pest'a, ci se observe numai in ori si care punctu alu tierei miscarea spiritelor de partida, carea o reflectea foile mai datatorie de tonu ale Ungariei, pentru a veni aprópe cu siguritate apodictica la acea presupusiune, ca contele Andrassy, care pre umerii partidei deakiane se ridică la postulu, ce-lu ocupă acum, parte din convictione personala, parte din recunoscint'a de a reconsolidá prin intervenirea si medilocirea sea personale disciplin'a cea taro sgu-dita a partidei, carea compune majoritatea parlamentaria, a urmatu invitatiunei intitulore. Trebuie sa concedem la totu casulu, ca contele Andrassy dispune in mesura eminenta de acele calitati, cari se receru pentru succederea unei atari probleme. Cu deplina precisione totusi nu polemu computa pre acea, ca densulu va si in stare a implini deplinu scopulu caletoriei sele la Pest'a; caci cu catu se apropia mai taro tempulu deschiderei parlamentului ongaru, cu atatu mai chiaru se vede ca formarea unei partide noue e pre cale. Conservativii au parasit deocamdata lupta deschisa, dura consortii loru, clericalii suntu mai putien retrasi si porta o guerilla contr'a liberalismului si contr'a statului modernu. Asigurarea lui „Magyar Politika“, ca clerulu naltu in Ungaria propriamente nici candu n'a agitatu contr'a discursului lui Deák din Iunio apară prin protestulu publicatu in „Magyar Allam“ din dieces'a Episcopului Schopper in o lumina originala. In protestulu memoratu se dovedesce din siu in Peru, ca Deák e unu inimicu alu bisericiei si starvesco intr'acolo, de a prada biseric'a. Catra fine vine unu pointe ingeniosu, care culminéza in expresiunea, ca biseric'a nu va cadé in ruine pentru atari studenti betrani (studentulu Deák) elevitorii de programe. Organulu clerical mai apromitea va publica inca si alti articii de protestu si adeca din diecesele Strigoni Csanád si Raab.

Corpurile legislative ale Romaniei suntu convocate la sessiune ordinaria pre 15/27 Novembre.

„La Roumanie“ cu consideratiune la deschiderea corporilor legislative in Bucuresci dice ca obiectulu celu mai insemnatu alu corporilor leg. va fi junctionile drumurilor de feru cu Austro-Ungaria. Mai departe observáza acestu diurnal ca atitudin ea Austro-Ungariei fatia cu Romani a se pare a se si recita. Citeza apoi diurnalul ambasadei austro-unguresci din Constantinopol „Phare du Bosphore“, care tratéza nu pre placulu pre „principiorii vasali“ intr'uno articulu anumit. De alta parte spune, ca altu diurnal, „Danube“, ce apere in Vien'a si trece de orogenu alu contelui Andrassy, dice, ca este adeverat ca situaionea actuala a imperiului turcescu este de

natura de a incuragiá veleitatile de independentia si ca Pórt'a parasita de tote partile nu poate comptá pre unu unicu amicu; dar, continua mai departe, cine poate dice, ca puterile interese, in momentul din urma, nu voru luá partea imperiului lui Mahometu, candu voru vedé amenintata securitatea lumii prin desmembrarea acelui imperiu.

Aceasi fóia vienesa ia notitia de impregiurarea, ca pre candu poporul român nu lasa sa treaca nici o ocazie fara de a-si exprime tare amoroto seu si simpathia sea cătra Franci'a, guvernul din Bucuresci are aierulu de a prussificá tiér'a. Atinge apoi in vre-o cát-e-va situri scirea despre venirea principelui Fridericu de Hohenzollern in Bucuresci si despre eventualea incredintare acestoia a unei comande superioare in armata, care, dupa cum se vede, este oficialu demintita.

Curiosu lucru, la tota intemplarea, este expresiunea temerei de prussificarea Romaniei in unu organu alu ministrului austro-ungurescu de externe, mai in acela'si tempu candu cancelariul germanu Bismark abia se intorse dela festivitatile cele cordiale din Vien'a, festivitatii ce avora locu intre imperatulu si regele nostru si imperatulu germanu si regele Prussia.

Principele Serbiei Milanu a sositu din caletoria sea in 30 Octombrie in Belgradu. Salve de tunuri si sunetul clopotelor dela tota bisericile anunciau sosirea lui. Primirea a fostu plina de entuziasm. Stradele infrumusetate cu flamori. Sér'a a fostu o iluminatiune spontanea a capitalei.

Lui „Republique française se telegrafiza cu datu 26 Oct. din Perpignan: Garnisón'a din Poycerdeau facu ieri unu assaltu contr'a carlistilor si fu constrinsa, a se retrage dupa o pierdere de cinci morți si siepte raniti. Patru carlisti cari au intrat in teritoriul Franciei fura arrestati prin gendarmeria. Dupa spusele acestor'a carlistii au suferit pierderi mari.

Din „La Roumanie“ se vede ca „Monitorul oficial“ alu Romaniei prin unu comunicatu deminte scirea ca principele Fridericu de Hohenzollern, fratele Domnitorului Carolu, va occupa unu postu in armata româna. Principele Fridericu de Hohenzollern caletorindu in orientu se folosesce de ocazie si cerceteaza pre fratele seu, la care va petrece vre-o cát-e-va dile.

Ad rem.

(Fine.)

Mai josu sa ne coborim in vieti'a reala. Care va cutedia sa dica, cumea directiunea de partid'a sea este singura, care ne duce spre bine? — Déca este vre-unul acel'a este reu ori orbitu, — son'a dintre doue nesmintitu. Scopulu, ce voim sa ajungem, este totacela; numai calea urmata pentru ajungerea lui este deosebita. Fiesce-care privesce calea urmata de sine ca cea mai buna. De aici lupta. — — Si voim noi sa ni silim episopulu, ca elu sa iee parte la acesta lupta? — Voim? — Atunci mintim crestinatatea!

Inca mai josu sa ne coborim in vieti'a reala.

Ómenii, carii alegu din consideratiuni politice, perdu din vedere interesulu comunu alu bisericiei si cerca numai alu partidei loru interesu. Episopulu devine unelta a partidei din care face parte si trebile bisericesci aservite intereselor particolare. — Pentru ce guvernul a denumito, cu desconsiderarea celor mai qualificati, pre parintele Ioan Olteanu de episopu? — Pentru ce capii partidelor lucréza din respiteri pentru ca sa aléga pre cutare si cutare de episopu? — — Românilor ortodoci! si-ti precauti! — cei mai puternici cerca numai unele pentru ajungerea scopurilor sele.

Nu ve lasati sedusi de vorbe frumose! — acel'a, care cutéza a calcá biseric'a in piciore, indemnando-ve, ca sa intrati cu preocupationi politice in ea, acel'a este de o potriva cu Aris, sierpe veninosu, care abuséza de sentimintele vostre natiunale... Ve amiesce prin cuvinte frumose si ve seduce la reu, caci nici unu român onestu nu va calcá biseric'a sea in piciore, aservindu-o scopurilor profane.

Alegemu, — dara alegemu nepreocupati, numai din consideratiuni religioane. Voim unu episopu potrivit cu credint'a nostra stramiscesca: iéra déca acestu episopu va umbla pre cai ratecite in lucrarea politica, déca nu va fi de o parere cu noi; i vomu sarutá manile in biserică, dara

nu-i vomu urmă, 'lu vomu combate, lu vomu face impossibilă în lucrarea politică.

„Alegeți pre celu mai vrednicu dintre voi!“ — ni dice poruncă. Aceasta vrednicia este însă numai în cele bisericescă. Cându-pasim la alegere, să ne sentim numai că creștini! — Cu bucuria pătenu să constatăm, cumca până acum celu putin în publicu, nu amu aflatu manifestații pentru consideraționi politice la viitoră alegere. Conoscemă însă spiritul tempului, preocupatiile lui și pasiunile unor omeni: nu a fostu dura de prisosu, că sa anticipăm.

Fiește-care creștinu adeverat și român onestu se va luptă contră virirei politicei în biserică. Dăca avemă biserică autonomă, ea nu este autonomă, pentru că sa dea oménilor cuprinsi de ambiciozii politice teren de activitate. Cine voiesce să intre în biserică, acelă intre cu frică de Dumnezeu!

Suntu însă și alte preocupatiile de o natură dăru mai putin stricătoare. La noi începe să se respandă parerea, cumca pentru noi nici nu există alta legă afara de statutu. Sa simu însă precauții! noi suntem numai o mică parte a dreptu maritărei biserici orientale: statutul nostru intrăstată are valoare, incătu elu nu vine în controversă cu canonele acestei sânte biserici și cu usula aflată în orientu. Este numai unu statutu între marginile permise de canone, o lege de administratione, care nu nici ne îpsește de vre-unu dreptu canonico.

Trebue dura să ne cuprindă mirare, cându-vedem ca o făea de orei-care reputație face unu felu de candidare de probă pentru scaunul episcopal, punendu alătorea mai multe persoane, ce după canone nu potu să stea alătorea. Dăca ne-aru să iertată sa presupunem, ca această candidare a fostu o simplă pasiune privată, amu tacă; avemă însă destule motive pentru că sa credem ca ea a fostu nu numai premeditată, dura totuodată și intenționată. — Vedem in ea o propria interpretare a statutului organicu, o interpretare — pare-ni-se — nepermisă.

Ei bine! — potem interpretă statutul după placu, nu însă contră canonelor și a usului oriental. Nu me indoiescu cumca oménii aru interpretă precum li vine mai bine la socotela. — Dura nu este vremea pentru că sa ne rupem de către frații din orientu. De dragul cătoru-va omeni cuprinsi de ambicioză politica nu ni vomu parăsi lega strămosiescă pentru a cărei pastrare să verșu atâtă sânge. Este interesulu nostru, că sa nu ne rupem de către biserică orientala și este mai alesu, că sa nu ne abatemu dela fratii nosri din România. Ni-amu pastrat o limbă și unu Domn până acum: nu amu decadiutu intrăstată, că astăzi sa le parăsimu. Dăca suntu omeni, cari nu pricopă acestu interesu, ori-cari 'lu supunu intereseelor dîlnice: ii vomu numi siarlatani politici, vomu remané, ce suntemu.

Ori-ce crede cine-vă unu al doilea Mesia pentru că sa cuteze și pasi cu ursură la derimarea sublimului asediamentu săntită prin sângele atâtioro martiri? O reformă voiesce cine-va? — o reformă, care sa ni rapescă unitatea religioză cu fratii de dincolo de Carpati? — o reformă, cându-nu avem lipsa de ea? — o reformă numai de dragul cătoru-va ambicioz? — Amu mersu destulu de departe: inca unu pasi și acelă va fi blestemul nostru. Cine nu crede, parăsescă biserică, nu derime însă fericirea credinciosloru. Statutul organicu ne deosebescă de către ceilalți frați din orientu numai incău viețile se deosebesc. Mai departe nu este iertată sa parăsimu. Si dăca cine-va aru voi sa ne impingă mai departe, acelă este vrajmasiu alu nostru, sa ne ferim de densulu. Este in interesulu nostru că români, că sa remanem ortodoci și că sa ni pastrăm tradiționile religioză nestramutate. — Pentru ce? — Cine nu scie pentru ce, acelă este siarlatanu, dăca se amesteca in politica.

Pentru carii nu este destulu motivul religioză, sa fie acesta nationalu.

Atâtă se fia destulu pentru astă data

Că români remanem ortodoci, pentru că numai că ortodoci amu potu remană români: dăca voimă dura să ni imprimă detorintă natională și astă data vomu alege numai că ortodoci, condusi numai de motivele religioză. Nu ne vomu lasă preocupati de spiritul dîlnicu. Suntu interese mai superioare decătu acelea ale generatiilor de astăzi: unul dintre aceste, celu mai supremu pentru noi, este că sa ni pastrăm tradiționile religioză, vădă biserică și legăturile cu orientul. — Sun-

temu unu bulevardu pentru acea trebuie să simu mai conservativi decătu altii.

Sa alegemă pre acelă care este mai multu versat în cele bisericescă, care are mai multă capacitate administrativa, sa alegemă pre acelă care după parerea noastră sincera, va pute mai bine să ocăruiescă diecesă noastră, să-lu alegemă, și elu ori-cine, să-lu alegemă, chiar și deca elu afara de biserică ni-eru paré contrarui.

Sa facemă astfelii și amu imprimă missiunea, ce ni s'a datu.

Procesulu lui Bazaine.

(Urmare.)

Presi. Pentru ce ai esecutat la 31 repelirea pozițiilor din 26? Bazaine trupele cunoșteau terenul.

Presi. Inimicul însă fusese deja admonițu prin misarea din 26, și luase măsurile de precauție? Bazaine. În alta direcție săru fi întemplatu aceeași fiindu că inimicul ne vedea din lățe părțile. După o explicație mai lungă, din ce cauza a plecatu totmai după amidi între 4 și 5 ore ordona președintele cetățea ordinului confidențial, pre care 'lu adresa Bazaine la 1 Sept. generalilor sei. Acesto ordinu cuprinde: „Dupa dispozitionile, pre care inimicul le-a pututu luă înaintea noastră, trebuie noia continua operație de ieri, care are de scop, înțâi să ne conducă la ocuparea de Saint-Barbe, și elu doilea să ne ușureze marsiul către Béthaimville. În casu contrarui trebuie să ne tienem în pozițiile noastre, să ne întărimu, și în acesta să ne vomu înțorce sub forturile St. Julien și Quelen. Comunicări prin oficerul care ne aduce această notă, ce se petrece înaintea d'vostre.“

Președintele doresce să scie, ce importanță dă acestui ordinu, și pentru ce s'a intorsu armata?

Bazaine explică, ca n'a auditu tunurile lui Mac-Mahon, și ca strabaterea era deja imposibilă. Nu era de gândit la intinderea circonferinței sele din cauza calității terenului.

Întrebările următoare ale președintelui se raportă la apărarea Metzului. Este vorba, dăca Bazaine a indeplinitu lățe regulile prescrise de lege. — Bazaine respondă, că elu nu s'a ocupat cu fortăreața înainte de 19 Augustu. Elu se astă la armata și a trebuitu să lase acestă asupra generalului Coffinières. Dupa 19 a ordonat organizația gardei naționale, a predat o a două diviziune cetăției, și a datu ordinu a se complecta zidirea cetăției. Elu marturisescă până la 1 Sept: nu s'a instituit comisia pentru privegherea victualilor. Elu până atunci s'a ocupat cu armata și numai din acea dă a inceputu să se îngrijește de cetate.

In ceea ce privesc deosebitele coruri de armata, a lasat în sarcina comandanților respectivi a îngrijești de ele. Elu recunoște, că a calculat numai precătu voru ajunge victualiele. În cele din urmă numai a datu lui Coffinière ordine a se ocupă cu cetatea, fără a priveghia și elu execuționea loru.

Siedintă se suspendă la 2 1/2 ore. Ea începe la 2 3/4 ore și președintele anunță, că voiesce să lămurăște mai înțâi dăoue puncte. Unul concerne datoriiile unui comandanțu de armata, a cărui armata se astă în cuprinsul cetăției. Presi. cetește art. 244 și 245 a reglementului militaru, pre care Bazaine nu le-a observat. A două observație este relativă la marimea armatei, pre care o indică Bazaine ca se componea la 26 Aug. din 90,000 combatanti, în tempu ce pre o tabelă redactată la 11 Octombrie figurădă 125,000 combatanti. Bazaine respondă, că în ea erau cuprinși și les non Valeurs. Numerul nu este exact.

Interrogatul ce urmărește este relativ la evenimentele dela Sedan și la revoluția din Septembrie. La întrebarea președintelui, cându-a aflatu elu catastrofa dela Sedanu, respondă Bazaine ca între 8 și 10.

Președintele observă dñi Bazaine, că după Sedan a trebuitu să scie, că Francia mai avea la dispozitionea lui numai 15 regimenter de infanterie și 8 de cavalerie. Nu puteti deci, adăuse elu se mai numerati pre o armată de ajutoriu. Din memoriu d'vostre rezulta că credeti, că o armată fortificată înaintea unei cetăți poate avea succesu atunci cându-va fi susținută de o armată venită în ajutoriu. Dăca acestă eră pararea d'vostre, ce mesuri ați luat în tempul lunii Septembrie? Bazaine. În decursul lui Septembrie amu facutu multe încercări și amu atacat pre germani în lupte mici. Aveamă însă mulți raniti, 16,000, și în asemenea situație nu era bună luptele.

Presi. Pentru ce scopu aceste lupte de detalii, despre care vorbiti?

Bazaine. Fia-care comandanțu de corp opera contra trupelor inimică, care îl stăteau în fată; o operătare unică nu aru fi fostă bună. — La întrebarea președintelui, pentru ce a nutritu la 3 Sept. trupele cu carne de calu, și totu odată a datu de mâncare cailoru secara, respondă Bazaine ca pentru trupe era necesitate de carne și ca trebuia hrăniți și caii.

Cele întâi nouătăți din Parisu, (4 Sept.) susține Bazaine a le fi primitu la 12 Sept. prin „Gazette de la Croix“ care i-a fostu procurat prin capitanul staboului generalu Samuelu. — Presi. Nu spuneți, că ați primitu noile dela guvernă? Bazaine. Da. Presi. d'vostre ați publicat o proclamație, prin care anunțați trupelor evenimentele din Parisu. Diceai în ea, că datoriile trupelor trebuie să ramână totu cele de mai năște în fată pericolului în care se astă patria, însă ați adăus, că totu cu aceea oțările veți aperă patria în contră retelelor passioni. Oare nu treboia să aveti tema, a produce asupra inimilor o confuzie prin evantiale din urmă? Bazaine. Nu credu acela. Mai avemă intenție a cere demisiunea, me îndupicau însă să ramână. În cele din urmă, ore 4 Sept. nu era o amenințare pentru ordinea socială?

Presi. Oare ordinul de d'el d'ale nu era elu influențat întră cătu-va de secretariul diplomatic Debain, care se intorsea din captivitatea prusăscă? — Bazaine. Acela este posibil.

Presi. Nu v'ati adresat către principale Fridericu Carolu spre a cere noile? Bazaine. Asă este, însă într'un modu loialu.

Presi. Era acela cea întâi a scrisore, pre care ați adresat-o lui? Bazaine. Da!

Presi. Nu ați conservat nici copii a scrisorii nici responsulu? Bazaine. Nu.

Presi. Nu credeai, că lucrați contra reglementului de piață? Bazaine. Nu, fiindu că nu eram unu simplu comandanțu de fortăreață.

Presi. Nu trebuie să ve deflați de o asemenea sorginte? Principale Fridericu Carolu este fără îndoiela o persoană foarte loială, elu iose veДЕ situatia lui lucrurilor din o alta parte, și acela era chiar datoria lui fiindu că se astă în fată inimicului. — Bazaine. Fără îndoiela cându-însă este vorba de asă comunicări, se ieu, de unde le gasim.

Presi. Nu trebuie să admitemi, că principale a trebuitu mai înțâi să se adreseze guvernului său, înainte de a ve responde? Bazaine. La acela nu m'amă gândit; ca m'amă adresat într'un modu loialu către principale Fridericu Carolu.

Presi. N'ati mai avutu dela 18 până la 23 Septembrie și alte relații cu principale? — Bazaine. Nici n'a; numai odată amu cerutu unu pașaportu pentru o vedova, care era fără de nici unu midiluc de subsistință în Metz.

(Va urmă)

Presidiul clubului din centralu stâng provoacă pre partizanii sei, de a sosi cătu moi temporiu în capitală spre a potu luă parte la conferință, pre carea o va tine clubul în preseră de 8 Septembrie, acela dă oportunitate de subsistință în Metz.

O corespondință din Pestă a lui „Mosk. Wiedemost“ discută afacerile interne ale Ungariei și referințele în confiniul militaru în unu modu care pentru partidul omladina nu poate fi mai putin decătu plăcutu. Mai înțâi se bucura corespondințele asupra primirei, de carea avu parte archeologul contele Uvarov din partea oménilor sei de specialitate din Pestă; elu crede că a trecoat tempul cându-ori să care rusu, ce venia în Ungaria se priyea de spioni; mai putin trebuie să portăm o asemenea politica națională sentimentale pre terenul sciștilor. — Starea serbilor austriaci nu o privesc scriitorialu articulilor de strălucită; dăra ajutoriul casaciloru putin le aru folosi. Provincialisarea confiniului militaru o dechiară făța rusă de unu opu pretinsu de cultură, care mantuiește pre confiniarii necultivati de semi-selbată și aceea, în carea au cadiutu prin vieti lor de mai năște. Impreunarea confiniului militaru cu Ungaria nu poate să nasca nici cându-înțătamire în grigitoria, pentru că acela împreunare e o nouă consecință a dualismului. În cestiunea bisericei serbești, dice făța rusă, că e lipsă de ajutoriu dăra nu de auditoriul casaciloru. Serbi pentru

diletantismulu loru puru politien n'au luat in consideratiune adeveratele interese ale bisericei loru; ei nu-si alegu Episcopi, numai pentru a poté face mai liberu politica. Pentru a preveni acestu reu, Gruicin sa fi datu regimului statului, sa dentumescă neomanaveru pre patriarchu. Diletantismulu politicu — incheia autoriu articululu seu scrisu cu impartialitate si cu precisa cunoscintia a faptelor — va sugrumá si va duce pre serbi Ungariei la marginea abisului.

Sibotu in 14 Octombrie 1873.

(Fine.)

Ne potem noi totu laudá ca avemu unu planu minonatu, ca acel'a va remané numai pre harthi'a, déca vomu procede totu astfelin. Cu o casa alodiala care are unu venit uanalu preste 3000 fl. v. a. si cu cass'a bisericésca, care inca are unu capitalu considerabilu, noi adi avemu unu edificiu de scóla miserabilu, pote celu mai miserabilu in totu tractulu Orestiei care stă in contrastu cu asemenea capitalu alodialu.

Odinióra s'a potutu zidi o biserica, care a costat pre cass'a alodiale o suma de vre-o 8000 fl. afara de prestatiunile cele de buna voia ale satenilor, dura adi nu ne potem cladi spre rusinea nostra comuna una edificiu coresponditoru pentru scóla, ci umblámu cu unu planu frumosu laudandu-ne asemenea copiilor cu densulu cătra toti strainii, cari ne impata negligint'a. Aici aru si unu câmpu destulu de largu pentru activitatea dlor Viorescu si fiindu ca au si unu individu din singurul propriu, care se pote aplică la acestu postu onorificu, aru si forte consulta, ca sa nu umble dupa o suto de posturi si in urma se mérge tóte lucrurile pre dosu, ci sa se restranga unico la chiamarea pentru carea s'a pregatitu.

De remané aspirantele, invetiatoriul din anul trecentu, N. Viorel sioguru pre lângă invetiatorato, atunci sigur nu intempiná nici o resistinta din partea cui-va, cum n'a intempinstu nici in anul trecentu, dura cându vrea sa impreune döue deregatorii in persón'a sea atunci no numai ómeni din parochi'a nostra, dura nici venerabilulu Consistoriu, la care a apelat, nu va pote aproba o asemenea acumulare de oficie. In zadaru striga in lumea larga ca li s'a facetu nedreptate, respective nu s'a concesu asemenea ilegalitate, ca lumea ii cunóisce pre glas si locurile competente voru considera la resolvirea spatiunei loru alte motive mai poternice, decat acelle cari le producu densii.

Védia mai bine de alte lucrari mai urgenti, intre cari e mai intâiu scóla nostra confessionuale, ca sa nu ni se intempele tristulu casu alu altoru comune mai serace — pre care le escusa celu putinu seraciu — vrén sa dicu, sa nu intrevina guvernul in afacerea acésta, sa ne zidescă altii o scóla, pre cându avemu medióce pentru a indeplini acestu scopu. Scóla comunale in Sibotu? Ce ticalosia aru si pentru noi!

Déca se voru luá in consideratiune aceste impregiurări, atunci usioru se pote explică impossibilitatea, de a lasá pre dlui Nicolau Viorel se sia si notariu si invetiatoriu, cu tóte ca nu aru poté fi nici notariu, pentru ca tatalu-seu e jude — si acum sa mai sia inca si invetiatoriu si inca sa se supere amaru, cându nu li se concede acésta! Ce pretensiune nejusta? Ce egoismu culpabilu si fára margini! Atât'a n'am presupusu dela domnii Viorescu de-si putem sa ne acceptam la asiá ce-va, pentru ca odinióra erau tóte deregatoriele satului pre mán'a acestorú ómeni. Acumularea acésta de oficie in o familia o platira Sibotenii amaru mai tardiu si adi totu nu invétia minte din asemenea intemplari, pre cari le-amu vedutu insine cu ochii.

In urma recomandámu acestoru pretendenti o mai matura preconizare asupr'a intrebárei: invetiatorio seu notariu? si credem, ca voru veni la convictionea aceea, ca nimenea nu pote servi la doi domni. De cum-va nu voru vrea sa se convinga despre acestu adeveru, vomu vedé din resolutiunea consistoriale, ce va urmá la rogarea loru, despre carea resolutiune presupunem, ca va ave numai interesul comunu alu invetiamantului in vedere, iéra nu interese particularie.

Lipsa de notariu nu este, déca e trebuintia de unu substituto provisoriu, atunci Balomirulu are notariu si oficiolatul politicu din Orestie sa-si puna provisoriu, iéra invetiatorii sa fia numai invetiatori.

Aceste consideratiuni le recommandámu inca multe din giurulu Brasiovului; prin urmare aru si

odata mai intâiu: domnul Viorescu si secretariu lui intimu de familia, ca sa nu mai ostenésca in zedaru din Balomiru pâna la Sibotu si a dón'a multu cercatului poporu din comâna nostra, ca sa nu mai sjonga in stadiulu de órecându...

In fine atragemu atentíunea Venerabilului Consistoriu asupr'a acestoru impregiurări si acceptam, ca sa urmeze o atare resolutiune in privint'a acésta, carea se puna stavila incercărilor pericolose, de a acumulá oficio eterogene in o persoá spre daun'a invetiamantului celu atâtu de scapatu in comun'a nostra si din cauza altoru impregiurări vitrege.

Mai multi Siboteni.

Alegerea de preotu in Feldiór'a.

B r a s i o v u in 16 Octobre.

Nu amu voitu sa pasim in publicu cu acésta cestiu, presupunendu ca organele competente voru starui a se adoperá sunetului si literei tesaurului nepretinuitu, cu care ne potem falí noi, crescinii bisericei greco-resaritene; acum inse intelegerendu ca constitutiunea liberala a bisericei nostra este in pericolu, de a se maculá si in acestu casu prin vealitate si coruptiune, ne vedem constrinsi a aduce acésta cestiu inaintea judetului celui mai competențu alu opinionei publice.

Ne abtienem de a citá nume si date pâna la alta ocasiune, marginindu-ne numai pre lângă esponere faptului si a unor reflessioni generale.

Este o jumata de anu, de cându parochi'a din Feldiór'a a devenit vacanta prin reposarea fostului preotu. Comitetul parochialu in contielegere cu protopresbiteratulu respectivu a publicat concursu pentru ocuparea locului vacantu. Fiindu parochi'a acésta de class'a a dón'a, comitetul s'a pronunciati pentru alegerea unui teologu, care a depusu si maturitatea; si asiá s'a si formulat concursulu. Pâna ce a ajunsu concursulu in „Tel. R.“ s'a modificat, si asiá au concurato si aspiranti de acel'a, cari nu merita a ocupá acea parochia.

In diu'a de alegere, fára a se mai tiené contu de cele, ce s'a comis uela escrierea concursului pâna atunci; fára a se luá in consideratiune ca s'a alarmat urosiul intregu si ca alegerea este prea influentiata ba chiaru sfortiata mai multu de credinciosii confessionei augsburgice; ba ceea ce este mai multu fára a se tiené strictu de § 23 p. 6, care prescrie, ca comitetul are a se consultá si combiná cu protopresbiteratulu list'a candidatiloro, cari au concursu pentru postulu de parochu, se admittu pre lângă doi candidati mai qualificati si altii mai putinu qualificati, si resultatul a fostu, ca majoritatea voturilor a intrunit'o unulu din cei mai putinu qualificati. Iusinuându-se protestu contr'a alesului sub cuventu de abusuri si mituirile, ven. consistoriu n'a ratificat alegerea, ci a ordoato in vestigatiunea. Resultatul 'lu vomu vedea, tienindu-ne dreptu datorintia a publicá si modulu cum s'a facutu cercetarea.

Pâna aci faptulu — sa trecem daru la comentariu.

Trei momente suntu aci de discutat:

1. Déca la concursu s'a insinuatu mai multi aspiranti, pentru ce nu s'a pusu intre candidati numai si numai acel'a, cari erau mai qualificati? Ce sensu are „consultarea si combinarea“ prescrisa in statutu, deo nu se respectéaza qualificatiunea si intre candidati se insira si stari aspiranti, cari nu merită a ocupá loculu vacantu. Bine sa fimu inteleesi, loculu vacantu din Feldiór'a pretinde la totu casulu o qualificatiune mai superiora, decat cu posede candidatulu celu ce a intrunitu majoritatea voturilor.

Preoti necalificati amu avutu si avemu destui, inse pentru acea nu portâmu noi vina, fiindu ca pâna aci sórtea ne-a condamnatu asiá; déca inse de astazi inainte nu ne vomu ingrigi ca sa ne ridicâmu print'runu clerus luminatu, atunci acel'a pôrta vina, carii au primo loco chiamarea de a instalá preotii. O grea responsabilitate jace in acésta privintia pre umerii protopopilor nostri, — si suferintele poporului, reu condusu de sfetnicii cei intunecati, ce se punu in parochii voru cadea asupr'a celor ce ii punu. Vorbim in genere si dorim ca protopopii nostri sa fia la alegeri mai scrupulosi si se admite numai pre cei mai qualificati.

2. Feldiór'a este unu orasieu, unde poporatiunea româna este mai bine reprezentata, ca in alte co-

neapera necesitate ca acésta comona, care pote sustine unu preotu mai qualificato, sa-si aiba unu conductor, care sa inveti poporul nu nomai in biserica, ci si afara de biserica, si in impregiurările actuale sa-lu capaciteze despre detoriile sele politice, sa-lu ferescă de a mai cadea victimă momenelor si intimidârilor provenite dela acel'a, cari voiesc sa fimu si sa romanem acum si pururea servii lor intitulandu-i cu traditionalulu j u p â n e.

Poporatiunea româna din Feldiór'a prin numerozitatea si prin starea sea materiala a reusit a fi binisoru reprezentata in representanti'a comunala si sub conducerea intelepta a unui român capace aru poté cascigá si mai multu, ca déca aru veni sub unu preotu, care la tóte propunerile si vorbele strainilor pleca capulu cu cuvintele: „Ticalosu Mari'a Ta ! !“.

3. Este unu fenomenu pré tristu, ca au inceputu a prinde radacina in biserica nostra abusurile, corumperile si mituirile. De cáté ori este de a se ocupá vre-unu locu vacantu de parochu seu de invetiatoriu, se pote observá, ca usile celor ce au influintia pentru atari locuri incepua a se unge de daruri; iéra poporul se castiga prin corumperi de bani si prin bentori. Contra acestui fenomenu sa ne luptâmu din respusteri sa cautâmu sa-lu desmentim iéra pre acei ómeni cari se folosesc de medióce neoneste nu numai sa-i despretiuimus, ci sa-i infierâmu in publicu, pentru ca sa-i cunoscă lumea. Nici odata nu merta atare omu demitatea de parochu seu de invetiatoriu, care solicitează postulu folosindu-se de medióce mărsiave. Cualificatiunea spirituala si morală sa-lu recomande iéra nu banii, nici promisiunile, cu atâtu mai putinu pacharele. Caci in casulu contrariu ajungendu-si atari ómeni scopulu loru, se indemna mai molti la asemenea manopere — si simoni'a este gat'a. Sa nu lasam din vedere urmârile, déca ajungu atari ómeni sa conduca poporul si sa ne créscă tinerimea. In totu loculu respinsi si dripti atari individi, si numerulu loru se va imputená; favorisati si protegeati ei si radica capulu si vai de viitorul poporului nostru.

Fenomenulu acest'a s'a svită si in Feldiór'a. Bentura multa s'a beutu, cine o a plătitu inca sa scie. Credem, ca si locurile competente inca voru si aflatu, caci altseu va fi intocm'a, dupa cum dice proverbul român. „Nu scie barbatulu, ce scie totu satulu.“

Atâtu si nimicu mai multa deocamdata dreptu introducere, acceptam sa vedem déca se invalideaza alegerea seu ba — si vomu continua nisindu-ne a combate illegalitatile cu tóte armele ce n'stai la dispositiune.

Censoriu.

Concursu.

Pentru statuie parochiale devenita prin mórtea parochului localu din Sebesielulu-vechiu in vacantiu se deschide concursu pâna la 18 Novembre 1873.

Emolumentele suntu:

a, Din cass'a alodiala 180 fl. v. a. pe anu
b, 2 senatice de 3 cara seu
c, 1 dî de lucru.

d, obiceiuitele venite stolare care tóte aducu unu venit uanalu de 346 fl. v. a., computându-se laolalta.

Doritorii de acésta statuie sa-si tramitis cererile loru prestatite in sensulu Statutului organicu pâna la diu'a susu scrisa la subsrisulu.

O r a s t i a in 18 Octobr. 1873.

In contielegere cu Comitetul parochialu.

N, Popoviciu
Protopopu.

Citatiune edictala.

Antoniu Tirtu din Bosiorodu, carele a parasit cu necreditintia de 5 ani de dile pre legiuia sea muiere Sunzuan'a Tirtu — nasouta Bontea, — tolui de acolo (ambii de religiunea orientala) despre carele acum aprópe de doi ani de dile nu se mai presintă unde se afla, — se citédia prin acésta a se prezintă in tempu de unu anu, — dela datulu prezent, inaintea subsrisului scaunu protopopescu, caci la din contra, si in absenti'a densului se va decide procesulu divertialo, in sensulu prescrisloru canone ale săntei nostre biserici.

Hatiegu in 1 Septembre 1873.

Scaunulu protopopescu gr. orientalul alu tractului Hatiugu.

I. Ratiu,
Protop.